

Spoznávame Bibliu

Druhá Samuelova 23:1-24:25

23. KAPITOLA

Posledné Dávidove slová

V predchádzajúcej relácii som sa zmienil, že posledné štyri kapitoly Druhej Samuelovej sa javia ako dodatok. Dvadsať tretia kapitola uvádza posledné Dávidove slová; je to niečo ako odkaz krátko pred smrťou. Hneď nato v dvadsiatej štvrtej kapitole je Dávid znova veľmi živý. Predpokladám, že všetky udalosti, ktoré sú zaznamenané v týchto posledných štyroch kapitolách, nie sú usporiadané chronologicky.

„Toto sú posledné Dávidove slová: „Výrok Izajovho syna Dávida, výrok vysoko postaveného muža, pomazaného Bohom Jákoba, obľúbeného pevca Izraela“ (2Sam 23:1).

Dávid bol Izajov syn, syn betlehemskeho roľníka. Dávid sa za to nikdy nehanbil. Boh Dávida povýšil a dostal sa na vysoké postavenie. Zaradil sa medzi najväčších ľudí na zemi. Dávid bol pomazaný Bohom Jákoba. Ten istý Boh, ktorý toho chytrého a potmehúdskeho Jákoba urobil *Izraelom*, Božím kniežaťom, vzal Dávida a posadil ho na trón. To je ten istý Boh, ktorý spasil mňa a aj teba. Je milosrdný, dobrý a láskavý. Drahý priateľ, On je náš úžasný Boh!

Dávid bol takisto obľúbený pevec Izraela. Bol hudobník: komponoval hudbu, hral a spieval a takisto hudbu rád počúval. Mám hudbu rovnako rád ako Dávid, ale vôbec ju neviem reprodukovať ako on. Mám rád *dobrá* hudbu. Dobrá hudba dokáže človeka pozdvihnúť a nadchnúť dušu človeka pre uctievanie Boha.

„Duch Hospodina hovorí vo mne a jeho reč mám na jazyku“ (2Sam 23:2).

Boží Duch zostúpil na Dávida a potom písal svoje žalmy. Peter píše, že takým spôsobom ľudia napísali Starú zmluvu. „Predovšetkým si buďte vedomí, že žiadne proroctvo v Písme nepripúšťa súkromný výklad. Veď proroctvo nikdy nepovstalo z vôle človeka, ale ľudia poslaní Bohom hovorili z vnuknutia Ducha Svätého“ (2Pt 1:20-21).

„Boh Izraela hovorí, prihovára sa mi skala Izraela: „Kto spravodlivo panuje nad ľuďmi a kto vládne v bázni pred Bohom, je ako úsvit vychádzajúceho slnka, ako bezoblačné ráno, ako jasno po daždi, keď mláďza raší zo zeme“ (2Sam 23:3-4).

Je zrejmé, že naša vláda dnes nerobí rozhodnutia „v bázni pred Bohom“, ale v bázni pred voličmi. Medzi vládnymi predstaviteľmi vidno málo snahy zapáčiť sa Bohu. Kiežby sme mohli povedať, že naša krajina je kresťanská. Nie je. Potrebujeme vo vláde ľudí, ktorí budú konať v bázni pred Bohom. Dovtedy budeme mať na vysokých pozíciách korupciu.

Možno si spomínate, že keď sme preberali siedmu kapitolu Druhej Samuelovej, povedal som, že je to jedna z najdôležitejších kapitol celej Biblie. V tej kapitole Boh uzavrel s Dávidom zmluvu, že z jeho rodu vzíde budúce Kristovo kráľovstvo. Táto zmluva prisľúbila Dávidovmu domu budúce generácie, právo na kráľovský trón, a večné kráľovstvo na zemi. Boh mu zasľúbil, že Mesiáš vzíde z jeho rodu. Toho istého Mesiáša prisľúbil aj Eve v Záhrade Eden. Zasľúbil ho aj Abrahámovi, Izákovi a Jákobovi. O Ňom hovoril aj Mojžiš. Jozua o Ňom hovoril. Božia zmluva s Dávidom sa týka Mesiáša.

„Či môj dom pred Bohom taký nie je? Uzavrel so mnou večnú zmluvu, vo všetkom upravenú a bezpečnú. Je úplnou mojou spásou. Prečo by nesplnil i každú túžbu?“ (2Sam 23:5).

Dávid hovorí jednoducho toto: „Môj dom nie je toho hodný. Nedostali sme to za zásluhy. Nestalo sa to vďaka tomu, kto som.“ Ak by Boh s Dávidom jednal podľa jeho zásluh, nikdy by s ním žiadnu zmluvu neuzavrel. Boh by nezachránil ani nás, ak by s nami jednal na základe zásluh. Napriek tomu Boh uzavrel s Dávidom večnú zmluvu. Boh uzavrel zmluvu aj s nami. Je zaznamenaná v Jn 3:16: „Veď Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nik, kto verí v neho, nezahynul, ale mal večný život.“ Tohto sa držím. Boh uzavrel túto zmluvu. Nikdy som Ho o to neprosil. Neurobil to preto, kto sme. Nečakal na náš návrh. Uzavrel ju už pred dvetisíc rokmi. Povedal: „Tu je; prijmi ju, alebo ju nechaj tak.“ Mimochodom, ja som ju prijal. Spolieham sa na

ňu. Dávid povedal, že tá zmluva je vo všetkom upravená a bezpečná. Milý poslucháč, na Boha sa môžeš spoľahnúť. Dávid povedal: „Je úplnou mojou spásou.“ Božia zmluva so mnou je mojou spásou. To je to, po čom túžim. Malo by to byť túžbou každého veriaceho.

Dávidovi hrdinovia

Od ôsmeho verša je uvedený zoznam Dávidových hrdinov.

„Toto sú mená Dávidových hrdinov: Tachkemončan Jošeb-Baššebet, vodca trojky, ktorý zamával kopijou proti osemsto mužom a jedným šmahom ich zrazil“ (2Sam 23:8).

Títo muži prišli za Dávidom, keď bol na úteku v exile. Keď Šaul prenasledoval Dávida, bol vyhnancom, na ktorého poľoval ako na jarabicu. Musel sa skrývať v roklinách a jaskyniach. Vtedy sa k nemu pripojili všetci, ktorí boli prenasledovaní (viď 1Sam 22:2). Šaul ich prenasledoval a tak utiekli k Dávidovi. Aj iní sa k nemu pripojili: všetci, čo boli zadlžení a nespokojní. Týmto istým spôsobom prichádzajú ľudia ku Kristovi. Sú prenasledovaní. Podľa mnohých listov, ktoré dostávam, veľa mladých rebelov bolo predtým prenasledovaných. Píšu mi o svojich skúsenostiach s Pánom. Prišli ku Kristovi zadlžení v hriechu a On im všetky dlhy odpustil. Si nespokojný so svojim životom? Ak ťa život napĺňa a je všetko v poriadku, asi ti nemám čo ponúknuť. Ale ak si hlboko vo svojej duši nespokojný a chceš byť spasený a mať spoločenstvo s Bohom, príd' ku Kristovi. Odstráni tvoju vinu a dá ti spokojnosť v tvojom živote.

Títo ľudia, ktorí sa pripojili k Dávidovi, boli v mnohých ohľadoch výnimoční. Dokázali veľa pozoruhodných vecí. Pozrime sa na zopár z nich.

„Nasleduje Ageho syn Harárčan Šamma. Raz sa Filištínci zhromaždili pri Lechi, kde bola časť poľa plná šošovice. Keď ľud utekal pred Filištíncami, on sa postavil doprostred poľa, obrátil ho a Filištíncov porazil. Tak pripravil Hospodin veľké víťazstvo“ (2Sam 23:11-12).

Brániť pole šošovice sa nezdá až tak dôležité, ale Izraeliti potrebovali jedlo. Filištínci mali vo zvyku počkať, kým úroda Izraelitov dozrela, a potom ju prišli vyplieniť, spustošiť

a ukradnúť. V tom roku všetci, ako obyčajne utiekli – okrem jedného, ktorý sa volal Šamma. Postavil sa doprostred poľa, vytasil svoj meč a bránil ho. Jeden proti celému vojsku Filištíncov! „Tak pripravil Hospodin veľké víťazstvo.“

„Raz tí traja z tridsiatich náčelníkov zostúpili počas žatvy k Dávidovi do jaskyne Adullám. Medzitým oddiel Filištíncov táboril v údolí Refajov. Dávid bol vtedy v pevnosti a posádka Filištíncov v Betleheme. Vtedy Dávid vyslovil želanie: „Kto sa mi dá napíť vody zo studne, ktorá je pri Betlehemskej bráne?“ (2Sam 23:13-15).

Dávid vyrastal v Betleheme a spomenul si na čerstvú vodu z tamojšej studne. Viem, ako sa Dávid cítil. Vyrastal som v malom meste v Texase. Môj otec postavil náš dom a vykopal studňu. Pred pár rokmi som sa vrátil na to miesto. Nemohol som sa dočkať, kým sa napijem z tej vody. Ľahol som si na zem ku kohútiku a chlípал som tú vodu. Aká len bola osviežujúca! Vyrastal som na nej. Vrátil som sa späť do svojho detstva. Dávid teraz zatúžil po vode zo studne pri Betlehemskej bráne. Nikomu neprikázal, aby mu tú vodu priniesol, ale traja z jeho hrdinov sa predrali cez filištínske línie, aby mu ju priniesli. To bolo ich hrdinstvo.

Napadá mi príkaz Pána Ježiša z Matúša 28:19-20, aby sme išli do celého sveta a kázali evanjelium. Spomínam si na ľudí, ktorí sa predrali cez nepriateľské línie a priniesli evanjelium tým, ktorí ho potrebovali počuť. Mohli by sme uviesť mená mnohých misionárov, ktorí prešli cez nepriateľské územie, aby priniesli Božie Slovo. To sú hrdinovia Dávidovho väčšieho Syna, Pána Ježiša Krista.

Tu je ďalší z Dávidových hrdinov.

„Jojadov syn Benaja z Kabceelu bol udatným mužom, bohatým na skutky. On zabil dvoch moábskych hrdinov. Jedného dňa, keď snežilo, zišiel do jamy a zabil leva. Zabil aj zdatného Egypt'ana. Ten mal síce v ruke kopiju, kým Benaja šiel k nemu s palicou. Egypt'anovi vytrhol kopiju z ruky a tou ho zabil. To vykonal Jojadov syn Benaja, čím sa preslávil medzi tridsiatimi hrdinami“ (2Sam 23:20-22).

Tento sa mi veľmi páči. Tento chlapík zabil leva. Nie je to nič ľahké a urobil to, keď snežilo. Poznám ľudí, ktorí nejdú ani do kostola, keď trochu zaprší a sú mláky na chodníku. Benaja bol výnimočný človek.

Tento zoznam uzatvára v tridsiatom deviatom verši Chetita Uriáš. Uriáš bol jedným z Dávidových hrdinov. Tohto Dávid poslal do prvej línie, aby ho zabili. Toto je škvrna na Dávidovom erbe.

24. KAPITOLA

Sčítanie ľudu

Dostávame sa do dvadsiatej štvrtej kapitoly, ktorej začiatok nie je ľahké pochopiť. Prvý verš začína slovami: „Hospodin sa znova rozhneval na Izrael.“ Zdá sa, že táto veta nadväzuje na inú udalosť, opísanú v dvadsiatej prvej kapitole, v ktorej išlo o odčinenie krivdy voči Gibeónčanom. Na začiatku dvadsiatej štvrtej kapitoly ide teda o ďalšie previnenie, ktoré vyvolalo Boží hnev.

„Hospodin sa znova rozhneval na Izrael. Naviedol proti nemu Dávida s výzvou: „Chod' sčítat' Izrael a Júdu.“ Kráľ prikázal Joábovi, veliteľovi vojska, ktoré bolo s ním: „Prejdi po všetkých kmeňoch Izraela od Dánu po Beér-Šebu, vykonajte sčítanie ľudu, aby som vedel, koľko ho je“ (2Sam 24:1-2).

Na začiatku Boh chcel, aby Dávid urobil sčítanie ľudu. Chcel tým Dávida povzbudiť a posilniť. Boh chcel, aby vedel, že za ním stojí veľké vojsko.

Milý poslucháč, viera nie je skok do tmy. Nie je hazard. Viera nie je to, keď poviem: „Dúfam, hádam áno.“ Viera je istota. Boh od nás nikdy nežiada, aby sme verili niečomu, čo nie je pravda. Viera spočíva na skale, na istom základe. Tým základom je Pán Ježiš Kristus. Viera teda nie je krok do neznáma.

Sú však chvíle v našom živote, keď musíme žiť a konať podľa viery; keď vidíme, že nemôžeme žiť z vlastného úsilia či na základe nejakých počtov. Žiaľ, súčasná cirkev nedôveruje Bohu. Keď sa stretieme ako veriaci, nehovoríme o našich duchovných víťazstvách. Vedenie cirkevných zborov sa zaoberá rozpočtom, počtom pokrstených

a počtom nových členov. Ak tie čísla vyzerajú dobre, predpokladáme, že je to veľké duchovné víťazstvo. V skutočnosti to môže byť úplne naopak.

Teraz, keď Dávid vykonal sčítanie ľudu, zhrešil. Prečo? Teraz už bol starým kráľom. Vedel predsa, že Boh ho postavil na pevný základ a že mu dá víťazstvo nad nepriateľom. Vôbec nebolo potrebné robiť sčítanie ľudu. Myslím si, že kľatbou cirkvi je to, že dnes stále niečo počítame a vyratúvame, no nevieme nič o duchovných víťazstvách.

„Po sčítaní ľudu mal však Dávid výčitky svedomia. Dávid povedal Hospodinovi: „Svojím konaním som sa dopustil ťažkého hriechu. Teraz však prosím, Hospodin: Odpusť svojmu služobníkovi jeho vinu, lebo som konal veľmi nerozvážne.“ Keď Dávid ráno vstal, oslovil Hospodin proroka Gáda, Dávidovho vidca: „Odkáž Dávidovi: Takto vraví Hospodin: „Ja ti dávam tri možnosti, jednu z nich si vyber a tú ti splním.“ Gád prišiel k Dávidovi a oznámil mu: „Má nastať v tvojej krajine sedem rokov hladu? Alebo chceš tri mesiace utekať pred svojimi nepriateľmi, ktorí ťa budú prenasledovať? Alebo má byť v tvojej krajine tri dni mor? Dobre si teda rozváž, akú odpoveď mám dať tomu, ktorý ma poslal“ (2Sam 24:10-13).

Boh dal Dávidovi na výber, ako ho má potrestať. Dávidova odpoveď je pozoruhodná. Odhaľuje, že je človekom, ktorý vie, ako Bohu dôverovať. Už som to povedal, no znovu to zopakujem: Dávid zlyhal, to je pravda; dopustil sa hriechu, ale hlboko vo svojom vnútri mal vieru, ktorá nezlyhala. Jeho odpoveď Gádovi odhaľuje jeho dôveru v Boha.

„Dávid povedal Gádovi: „Som vo veľkých rozpakoch. Nech však radšej upadneme do Hospodinovej ruky, lebo jeho milosrdenstvo je veľké, len nech neupadnem do ruky človeka“ (2Sam 24:14).

Dávid si nevybral ani jednu z daných troch možností. Namiesto toho povedal, že nechce upadnúť do ruky človeka. Nechcel sa stať predmetom v rukách ľudí. Bol

ochotný upadnúť do Božej ruky, lebo vedel, ako Bohu dôverovať. Je to niečo nádherné. Hospodin sa rozhodol dopustiť na ľud mor. Dávid vedel, že v Božích rukách bude v poriadku. Toto je postoj, aký by sme mali mať, keď čelíme Božiemu trestu.

Milý poslucháč, Hospodin trestá tých, ktorých miluje. Z vlastnej skúsenosti musím povedať, že Jeho výchova je citlivá. Je v nej zároveň potešenie, útecha a požehnanie. Len On nám môže zotrieť slzy. Len On môže dať dokopy tých, čo majú zlomené srdcia. Lekár nás môže zošiť, keď prežijeme autonehodu, ale keď ide o veľké citové nehody, len Pán Ježiš nás môže zošiť a dať dokopy.

Dávid kupuje Aravnovo humno

Dostávame sa k poslednej časti tejto knihy.

„V ten deň prišiel Gád k Dávidovi a povedal mu: „Vystúp hore a postav na humne Jebúseja Aravnu oltár Hospodinovi“ (2Sam 24:18).

Všimnime si, že Aravna bol Jebúsej, nie Izraelita.

„Dávid teda šiel podľa slova Gádovho, ako prikázal Hospodin. Aravna sa zahľadel a uvidel, že k nemu prichádza kráľ so svojimi služobníkmi. Aravna vyšiel a kráľovi sa poklonil tvárou po zem. Spýtal sa: „Prečo prichádza kráľ, môj pán, k svojmu služobníkovi?“ Dávid odvetil: „Chcem kúpiť od teba humno a postaviť Hospodinovi oltár, aby sa od ľudu odvrátila pohroma“ (2Sam 24:19-21).

Dávid ďalej vysvetľuje dôvod, prečo to humno chce.

„Aravna povedal Dávidovi: „Nech si ho môj pán a kráľ vezme a obetuje, ako sa mu páči. Pozri sa, je tu dobytok na spaľovanú obetu, mlátiace smyky a dobytčie jarmá na palivo. Ó, kráľ! Toto všetko ti ponúka Aravna.“ Kráľovi ešte povedal: „Nech má v tebe Hospodin, tvoj Boh, zaľúbenie.“ Kráľ však Aravnovi povedal: „To nie! Chcem ho od teba kúpiť a riadne zaplatiť. Nemôžem prinášať Hospodinovi,

svojmu Bohu, spaľované obety, ktoré ma nič nestáli.“ Dávid kúpil to humno i ten dobytok za päťdesiat šeklov striebra“ (2Sam 24:22-24).

To, čo chcel Dávid urobiť, je niečo ušľachtilé. Kiežby sa Boží ľud z tohto ponaučil! Niektorí ľudia majú pocit, že by sme nemali hovoriť o financiách, keď ide o Božie dielo. Chápem, že dnes sa kladie veľký dôraz na peniaze, ale zamyslime sa nad tým, čo Dávid urobil. Aravna chcel Dávidovi *dať* to humno. Dávid mu na to povedal: „Nemôžeš mi ho dať. Zaplatím ti zaň.“ Prečo? Dávid pokračoval ďalej: „Nemôžem prinášať Hospodinovi, svojmu Bohu, spaľované obety, ktoré ma nič nestáli.“ Nech sa Boh zľutuje nad tými, ktorí berú duchovnú cestu ako niečo zadarmo. Milý poslucháč, zaplať si cestu a Boh sa ti prizná a požehná ťa. Dávidovo konanie v týchto veršoch nás vedie k skúmaniu nášho srdca. Pokúšame sa dať Bohu to, čo nás nič nestojí? Nech nám Boh odpustí, keď sme voči Nemu skúpi. Prajem si, aby sme dávali ako dával Dávid – ten Dávid, ktorý bol podľa Božieho srdca.